

Scheduling a Delayed Brit

If a brit mila is delayed because of illness and the baby becomes well at a time when it is inconvenient to make a brit, may one delay it for a few days?

ידע כי דבר זה הוא מעשה מגונה מאד להשהות המצוה ואפילו ביום המילה עצמו שכל היום כשר, ואפ"ה זריזין מקדימין למצוה, קל וחומר שלא לדחות מיום ליום אף שכבר נדחת מזמנה, מ"מ שוב כל יומא זמנה הוא ... ומלבד הטעם שכתבתי לעיל שעובר על זריזין מקדימין, יש גם כן חשש אולי חס וחלילה ימות הילד ונדחת המצוה לגמרי. ולכן יזהר שם תיכף כבוא תשובתי זו לידו למול התינוק בלי שום דחוי כלל.

4. דבר אברהם חלק א' סי' לג

שתי ברית[ות] מילה, אחת בזמנה ואחת שלא בזמנה, איזה מהן קודמת? ... הגאון ר' שלמה איגר בהגהותיו ליו"ד (סי' ר"ס), ומסיק שם דמילה בזמנה קודמת משום חביבה מצוה בשעתה ... נראה לעניות דעתי שאינו כן אלא זו שלא בזמנה קודמת ... דאפילו אי יחבינן דמילה בזמנה הוי מצוי ומקודש וכו' נגד מילה דשלא בזמנה, מ"מ אין לדון בשביל זה דיו שבזמנה קודמת. דעד כאן לא אמרנו תדיר ומקודש קודם אלא היכא שבדחיית האיני תדיר והאיני מקודש לא יהא איסור יותר מבדחיית התדיר והמקודש, אבל היכא שבדחיית האיני תדיר והאיני מקודש יהא איסור ובדחיית התדיר והמקודש לא יהא שום איסור בדבר, בודאי דשאינו תדיר ואינו מקודש קודם בכדי שלא לעבור אאיסורא, וא"כ לית צריך בשש דמילה דשלא בזמנה קודמת, דזו שבזמנה הרי זמנה קבוע כל היום ואם תהא נדחת לשעה חדש ביום השמיני גופיה, לא עבר על שום איסור ועדיין הוא נימול כדינו בזמנו ביום השמיני, ואין מצוה להקדימו כלל אלא מצד מצוות זירוז בלבד, מה שאין כן זו דשלא בזמנה דמכיוון שהגיע לשעה שיכולין למלו, כל שעה ושעה שמאחרו עובר בעשה כמ"ש הרמב"ם (פ"א מהלכות מילה ה"ב): וכל יום ויום שיעבור עליו משיגדל ולא ימול את עצמו הרי הוא מבטל מצוה עשה אבל אינו חייב כרת עד שימות והוא ערל במזיד עכ"ל, ועיין בראב"ד. הרי שבכרת פירש שאין חיובו נגמר אלא כשנשאיר ערל, אבל לענין ביטול העשה אין חילוק כלל, דאע"פ שמל אחר כך מ"מ ההיא שעתא דהוה ערל עבר וביטל מצוה עשה

1. שו"ת דעת כהן (עניני יו"ד) סימן קלח

אם מותר למול ע"י נכרי, בתוך זמנו, או בלילה, והטפת דם ברית תהיה ע"י ישראל, במקום שיש להמתין איזה חדשים על מוהל ישראל.

לעניות דעתי אין היתר לבטל בידים מצות מילה, אפילו ע"י הפקעה, כדי שלא יעבור על ביטול מצוה באונס. ... וכיון שהוא מתאחר ע"י מה שמחכה לקיים את המצוה, ומחשבתו על זה, לא נקרא כלל שהוא מבטל את המצוה. והוא עדיף ממה שכתב הר"י בתוס' פסחים כ"ט, דמשהה חמץ ודעתו לבערו אינו עובר עליו משום דהוי לאו דבל יראה ניתק לעשה, וקל וחומר בעשה עצמה, שמשהה אותה מפני האונס ודעתו לקיימה, שאינו נקרא כלל שמבטל את המצוה. ואין שום סברא לומר שתנתן לו רשות לעקור מצוה זו ולבטל אותה בידים ע"י שימול נכרי. שאע"פ שלא יהיה ערל מ"מ המצוה לא קיים ואי אפשר עוד לקיים.

2. שולחן ערוך אורח חיים סימן רמט סע' ב

אסור לקבוע בערב שבת סעודה ומשתה שאינו רגיל בימי החול, ואפילו היא סעודת אירוסין, מפני כבוד השבת, שיכנס לשבת כשהוא תאב לאכול; וכל היום בכלל האיסור. הגה: וסעודה שזמנה ערב שבת, כגון ברית מילה או פדיון הבן, מותר - כן נ"ל וכן המנהג פשוט.

מגן אברהם שם ס"ק ה

פדיון הבן - פדיון הבן שעבר זמנו אסור לעשותו בערב שבת, ומילה אע"פ שעבר זמנה כגון שהיה חולה בשמיני, מקרי זמנה קבוע דכל שעתא ושעתא זמנה היא, דאסור להניחו ערל

3. שו"ת נודע ביהודה מהדורה תנינא - יו"ד סימן קסו ד"ה מכתבו קבלתי

על דבר תינוק שלא נימול בזמנו ביום השמיני מחמת חולי וכבר חזר לבריאותו והוא ראוי להיות נימול, ואביו רוצה לעכב למול עד יגיע ערב פסח, בהסתת הבכורים, ויאספו כל הבכורים לאכול בערב פסח בסעודת ברית מילה:

Scheduling a Delayed Brit

6. אוצר הברית פרק ג סי' ה סע' ג-ד

אף שכל היום כשר למילה, מ"מ מלין מיד בבוקר, משום שזריזים מקדימין למצוות, ונוהגים לעשותה אחר התפילה, ועל כל פנים להקדים למול לפני חצות היום. גם מילה שלא בזמנה יש להקדים, משום זריזין מקדימין למצוות.

אף אם ע"י האיחור תתקיים הברית ביתר הידור, ברוב עס, אין מאחרין, ויש חולקין בזה.

5. שולחן ערוך יורה דעה סימן רסה סעיף יב

נוהגים לעשות סעודה ביום המילה. הגה: ונהגו לקחת מנין לסעודת מילה, ומקרי סעודת מצוה (פר"א דמילה ובא"י).

פתחי תשובה יורה דעה סימן רסה ס"ק טז

לעשות סעודה - ואם אירע סיבה שלא עשאו סעודה ביום המילה, יעשו ביום אחר.